

Ngày Hội Xuân sẽ đến

Võ Đại Tôn (Hoàng Phong Linh)

Lòng anh : mềm ngọn cỏ
Run tim thoáng hương mơ.
Niềm đau hằn lưng gió
Bao nhiêu năm mộng chờ.
Từ thuở Hồ Gươm áo lụa thành Thơ (*)
Cao tiếng hát giữa rừng chân dậy đất.
Mắt nai Em trào vui lệ mật
Nghe đáy lòng rung phím Tự Do.
Tổ Quốc hiên ngang trên trang giấy học trò
Đường rộng mở rộn ràng thơm lịch sử.
Ánh bình minh trên đỉnh đời cao ngự
Ngàn sông về tình tự bến ca dao.
Nhưng nguồn mơ thành suối máu tuôn trào
Nghe tiếng thét dậy lên từ ruộng đất. (*)
Thơ cũng vào ngực thắt (*)
Quặn đau vẫn máu đen.
Dòng lục bát từ sữa Mẹ mờ hoen
Lên tiếng khóc – nghẹn xà lim vách đá.
Giữa trời quê hương Em dường khách lạ

Đường hoang vu bao ngả phù vân.
Theo bước Em đi tóc bím cài Xuân
Anh trao gửi trọn nguồn Thơ triu mến.
Thuyền lên đênh ngậm ngùi xa bến
Núi sông còn – sao sóng nổi trầm luân ?
Em đã quần vai, gánh nặng gian truân
Anh đổ máu, luống cày trơ vỏ đạn.
Loa thét vang khàn hơi Vô Sản
Át lời ca tiếng hát tuổi Em thơ.
Bao mươi năm – anh vẫn đợi chờ
Một ngày Xuân Tổ Quốc.
Mơ triều vui Dân Tộc
Cho đời Em hưởng chút hương hoa.
Xuân nào đâu ? – dòng máu lệ chan hòa
Em vẫn khóc, nhọn đường gai rỗ gót.
Mong cành đau kết thành trái ngọt
Cho Em vui chua xót nỗi Đời.
Dòng lịch sử mù khơi
Đất trời nghe máu khóc.
Em vàng khô tuổi ngọc
Tang tóc phủ đường Xuân.
Vần Thơ anh nhòe trang giấy gian truân

Đêm ác mộng gọi hồn cơn thảng thốt.
Trời quê hương lửa hung tàn thiêu đốt
Tình Con Người còn lại đồng tro than.
Rồi Em đi – chân vượt suối băng ngàn
Hay sóng nước trùng dương, tìm sinh lộ.
Còn thân anh trong lao tù gian khổ
Nuốt thay cơm bao uất nghẹn không lời.
Dân Tộc chìm sâu vào đáy vực tàn hơi,
Xuân cũng chết, chỉ còn Đông lạnh giá !

*

Và hôm nay, nơi quê người xứ lạ
Anh chạnh lòng nhìn lại tóc Em xưa
Trắng bạc làn mây, ướt sũng chân mưa,
Tay nắm chặt, nghe lòng run kỷ niệm.
Lệ đã cạn khô – hoàng hôn sẫm tím
Vết đen dài ngã bóng bước ta đi.
Bàn tay khô, anh vuốt nhẹ làn mi
Không tiếng nói mà nghe ngàn ngôn ngữ.
Hãy cố cười lên, hồn anh Em ngự
Dù trắng bờ vai, Em mãi là Xuân.
Anh đưa Em về, chấm dứt gian truân,
Cho Em lại cả mùa hoa Dân Tộc.

Tóc Em trắng nhưng hồn Em vẫn ngọc
Gió lùa vờn hương tỏa bước Em vui.
Bao nhiêu năm ngậm ngùi
Chôn vùi theo dĩ vãng.
Vườn quê hương sẽ hồng nhưng tươi sáng
Một trời Xuân bừng rạng ánh bình minh.
Anh đưa Em về, quỳ hôn đất quê mình
Nghe nhịp thở hồi sinh từng ngọn cỏ.
Bước Xuân về theo gió
Vàng rợp ánh cờ bay.
Dù Em tóc trắng hôm nay
Tình anh vẫn mãi đợi ngày Hội Xuân.

Võ Đại Tôn (Hoàng Phong Linh)

Hải ngoại

Ghi chú :

- * - Độc Lập 1945
- - Cải cách Ruộng Đất *
- - Nhân Văn Giai Phẩm *.

www.vietnamvanhien.net